

Chci škole navrátit její dřívější prestiž

BYSTRICE POD HOSTÝNEM

Střední škola nábytkářská a obchodní (SŠNO) v Bystřici pod Hostýnem má od 1. 8. 2016 nové vedení. Na pozici ředitelky byla na základě výběrového řízení jmenována Ing. Olga Pastyříková. Při nástupu do funkce si vytyčila nelehký úkol: navrátit škole její někdejší prestiž a dostat ji opět do povědomí široké veřejnosti. Jak toho chce docílit a co pro to hodlá udělat bylo hlavním tématem našeho rozhovoru, uskutečněného v polovině září při příležitosti naší návštěvy 4. ročníku Bystřického dřevosochání 2016.

Autor: Radomír Čapka
Kontakt: radomir.capka@gmail.com
Foto: autor

„Dřevořádková průmyslovka“ v Bystřici pod Hostýnem (dnes SŠNO) patřila před rokem 1990 k prestižním odborným školám v rámci tehdejšího Československa a její absolventi se dodnes hrdě hlásí k jejímu odkazu. Avšak v roce 1991 nově zavedený školský systém, který povýšil kvantitu nad kvalitu, postupně degradoval technické vzdělávání na všech úrovních. V důsledku takřka nekontrolovaného nárůstu počtu středních škol (včetně víceletých gymnázií) a zejména poklesu zájmu dětí o technické obory se snížila hodnotící kritéria při přijímání nových žáků. Zatímco dříve bylo možné se na prestižní školu dostat jen na základě úspěšného absolvování náročných přijímacích zkoušek (pomineme-li protekci) a i tak se úspěšnost pohybovala kolem 50–60 % (někde i méně), v současnosti

školy nabízí volná místa i bez přijímacích zkoušek, jen aby naplnily stav a mohly inkasovat potřebný objem financí. Za této situace a v prostředí, které zdaleka nelze nazvat konkurenčním, není snadné bojovat o udržení dobrého jména školy. Pozice ředitelů za těchto okolností rozhodně není záviděníhodná. Zvláště, vytyčí-li si takový cíl, jakým je „navrátit škole dřívější prestiž“.

Ing. Olga Pastyříková má za sebou praxi ve školství i ve výrobě. V roce 1987, po promoci na Ekonomické fakultě Vysoké školy báňské v Ostravě, nastoupila na ekonomické oddělení n.p. TON v Bystřici pod Hostýnem, kde zpracovávala i svoji diplomovou práci. Prošla několika pozicemi až k vedoucí finančního oddělení. V roce 1993 odešla na mateřskou dovolenou a po jejím skončení v roce 1996 nastoupila jako učitel ekonomických předmětů na SOŠ v Holešově. Zde působila až do roku 2012 postupně jako učitel, vedoucí učitel, zástupce ředitele a poslední rok jako pověřený ředitel. Od 1. 1. 2012 došlo ke slou-

čení SOŠ Holešov se SŠNO Bystřice pod Hostýnem. Po dokončení oboru Obchodně-podnikatelská činnost, který se již po sloučení neotevíral, ze školy v roce 2014 odešla do soukromé firmy, kde 2 roky působila jako manažerka. V roce 2016 se přihlásila do výběrového řízení na pozici ředitele SŠNO.

DM: Co Vás lákalo na pozici ředitelky SŠNO?

O. P.: V první řadě mě lákalo vrátit se do školství, protože práce s dětmi mě nasmírně baví a naplňuje. Mám v sobě ale i manažerského ducha. Baví mě řízení, zařizování, vyřizování a vše, co k tomu patří. No a samozřejmě v tom velké roli hrál i fakt, že se jednalo právě o bystrickou nábytkářskou školu, která je mému srdci blízká a mám k ní i „rodinný“ vztah. Vystudoval ji můj tatínek, můj bratr i můj synovec. Je to škola, která nevyučuje pouze teorii, má své vlastní dílny, navazuje přímo na praxi. Díky tomu, že jsem si prošla praxí, umím si představit, co praxe od vzdělávací instituce potřebuje a naopak.

Bystřická „průmyslovka“, dnes Střední škola nábytkářská a obchodní, vychovává odborníky pro nábytkářský průmysl od roku 1952

Novou ředitelkou školy je od 1. 8. 2016 Ing. Olga Pastyříková

Jednou z úspěšných propagačních akcí školy směrem k široké veřejnosti je Sochařské sympozium. Letos proběhlo již počtvrté a zúčastnilo se ho 7 sochařů a 17 dřevořezbářů (většinou z řad studentů SŠNO a SOŠD Spišská Nová Ves)

Akci letos navštívilo cca 1000 žáků ze základních a mateřských škol, kteří tak dostali šanci vyzkoušet si, jak krásná je práce se dřevem

DM: Jak byste tedy z tohoto pohledu zhodnotila současnou pozici školy?

O. P.: Bohužel veřejné povědomí o škole není moc silné. Dříve byla bystrická průmyslovka veřejností vnímána jako skutečně prestižní škola, nyní budeme mít moc práce, abychom na tuto historii školy navázali a někdejší prestiž ji opět vrátili. Samozřejmě významnou roli v tom sehrála „konkurence“. Před rokem 1990 existovalo v rámci tehdejšího Československa pouze pět středních odborných škol se zaměřením na dřevořádkovou výrobu. Nyní jen v blízkém okolí působí další dvě se stejným zaměřením: v Hranicích a Valašském Meziříčí. To jsou tři školy s obdobným zaměřením v okruhu zhruba 20 km, takže konkurence je velmi silná.

DM: Navíc obě zmíněné školy mají dobrou úroveň. Jak chcete za této situace posílit pozici vaší školy?

O. P.: Musíme vyjít z toho, co máme a co můžeme nabídnout. Máme relativně nově, moderně zařízené dílny. Máme např. 3D tiskárny. Jsou zde výborní mistři, kvalitní, erudovaní učitelé. Jejich loajalita vůči škole a hlavně jejich chuť se dětem věnovat je obrovská. Bohužel dětí, které se k nám hlásí, je málo, takže mojí prioritou je v první řadě zlepšit situaci v tomto směru. To znamená, aby široká veřejnost začala SŠNO zase vnímat jako kvalitní prestižní školu. Školu, ke které se její absolventi budou opět hrdě hlásit a reference předávat dál.

DM: Jak konkrétně toho chcete docílit?

O. P.: Pro naše žáky je důležitá praxe. To ostatně vyžadují i zaměstnavatelé. Dosavadní praxe však probíhala formou exkurzí a přednášek ve vybraných firmách. Dle mého názoru, taková forma praxe studentům mnoho nedá. Moji prio-

ritou je proto navázat spolupráci s výrobci a dostat žáky na reálná pracoviště do firem. Škola měla v minulosti dlouholetou spolupráci s TONem. Tato spolupráce ale byla bohužel přerušena. Proto jedna z mých prvních cest ve funkci ředitelky vedla právě tam, abychom spolupráci obnovili. Výsledkem našeho jednání je dohoda, kdy tři pátky za sebou studenti 4. ročníku stráví praxí ve firmě a čtvrtý pátek budou zpracovávat projekt. TON nám vyčlenil 6 pracovišť a přidělil nám své mistry. Na každém pracovišti budou pracovat vždy dva žáci tři pátky po sobě. Další měsíc půjdou na další pracoviště, takže se postupně všichni vystřídají. Jedná se o pracoviště výrobní, včetně práce na strojích. Tato spolupráce je ale přínosná i pro TON coby potenciálního zaměstnavatele. Při současném nedostatku technicky vzdělaných odborníků má totiž možnost vybraným šikovným studentům nabídnout práci. Podobnou spolupráci bych chtěla navázat s dalšími firmami v blízkém okolí, jako je společnost HANÁK NÁBYTEK, Trachea a další. Jde mi o to, aby naši žáci absolvovali praxi ve firmách v celém spektru nábytkářské výroby včetně čalounictví. Zatím máme spolupráci domluvenou pouze pro žáky čtvrtých ročníků maturitních oborů, od příštího roku bych ji chtěla rozšířit i pro žáky třetích ročníků učebních oborů.

DM: To je ale běh na dlouhou trať. Tyto reference mohou začít fungovat s relativně velkým zpožděním.

O. P.: Samozřejmě nesázíme všechno na jednu kartu. Souběžně s prosazováním školy směrem do praxe musí fungovat i propagace školy směrem k potenciálním zájemcům o studium. A to již v tom nejtěplejším věku. Oslovovat devátáky v době, kdy se rozhodují pro

své budoucí povolání, je již pozdě. My se musíme dostat do povědomí mnohem mladším dětem (a jejich rodičům) a názorně jim ukázat, jak krásná je práce se dřevem a co všechno jim naše škola může nabídnout. Využíváme pro to několik různých „marketingových nástrojů“. Jedním z nich je Sochařské sympozium. Letos se uskutečnil již 4. ročník. Jeho cílem totiž není zdaleka jen to, aby se zde sešlo několik řezbářů a sochařů a předvedli své umění. Naše sympozium slouží především pro propagaci školy směrem k veřejnosti. Akci pravidelně navštěvují žáci základních a mateřských škol z Bystřice a okolí, čímž mají možnost setkat se s řemeslem a hlavně se dřevem jako materiálem. V rámci sympozia organizujeme tzv. Dílničky, kde si děti mohou práci přímo „osahat“. Nejmladší žáci letos obarvovali dřevěná „lízátka“ a ti starší si vyzkoušeli řezbářství. Během pěti dnů se v nich vystřídalo cca 1000 dětí z 22 základních a mateřských škol. Střídaly se po půlhodinách, současně pracovaly vždy 3 dílničky po 20 dětech.

Dále máme uzavřenu spolupráci se dvěma základními školami v Bystřici a se třemi ZŠ v Holešově, jejichž žáci (8. a 9. ročník) budou v rámci svého vyučování dílen jezdit k nám do dílen a v rámci předmětu zaměřeného na IT pracovat na našich 3D tiskárnách. Kromě toho provozujeme v našich dílnách pro žáky základních škol řezbářské kroužky. No a v neposlední řadě jsou to různé burzy škol a podobné akce, na kterých se prezentujeme. Např. letos na výstavišti Floria v Kroměříži předvedou naši žáci Vánoční řezbářství betlémů. Práča bych si, aby naši absolventi opět mohli být hrdí na to, že vyšli z této školy a že se tu něčemu naučili.

DM: Přejeme Vám i škole, ať se to podaří!